

Flappie, het konijn op Ravensbos

Versie 4.0

In de 60-tiger jaren van de vorige eeuw was er nog sprake van een klein seminarie Ravensbos, vlak bij Valkenburg en grenzend aan Arensghout. De paters O.M.I hadden daar de leiding over de opleiding.

Het doel van een seminarie was om jonge jongens voor te bereiden missionaris te worden, de boodschap van Jezus Christus uit te dragen. De vraag hierbij is natuurlijk hoe kan een jonge jongen weten dat hij die weg moet gaan? We zien aan de huidige Paus Leo XIV dat hij als kind al wist priester te worden, dus je kunt zeggen er is sprake van een roeping waaraan je gehoor geeft. Maar is dat voor alle jongens die zich aanmelden of aangemeld worden ook zo? Spelen ook andere motieven een rol? Een heel klein aantal studenten werd missionaris.

Een van de leerlingen, de Limburger Peter, had van thuis een konijn meegenomen en die kreeg een plekje op de boerderij van Ravensbos die gerund werd door de broeders.

Iedere dag ging Peter even naar zijn konijn en nam dan iets te eten mee. Het konijn, Flappie genaamd, gaf hem de verbinding met thuis en de natuur. Op een dag was het konijnenhok leeg. Er ging een schok door Peter, waar zou het trouwe beestje zitten? Peter vroeg broeder Grüntjes of hij wist waar zijn konijn was, maar die wist het niet en zei: je moet hem gaan zoeken, hij is misschien ontsnapt tijdens het schoonmaken van het hok. Peter ging op zoek maar vond zijn Flappie niet.

Enige dagen later, vlak voor de Kerstvakantie, werd er in de refter tijdens het warme middagmaal een grote schaal, met een dampend en geurend konijn erop, binnengedragen uit de keuken en op de tafel van de paters geplaatst, die er heerlijk van gesmuld hebben.

Een koude rilling liep over de rug van Peter: een konijn? Peter wilde het nog niet waar hebben en zocht nog steeds verder naar zijn konijn in de buurt van de boerderij, misschien was hij toch ontsnapt?

Na de Kerstvakantie zette Peter zijn zoektocht voort en belandde tenslotte op de groenteverwerking van de boerderij en daar hing aan een touw een konijnenvel. Peter herkende het vel meteen als dat van Flappie.

De teleurstelling en verbittering was groot, niemand had hem iets gezegd of gevraagd, maar een innige band was wreed verwoest.

Peter stapte naar pater overste Kusters met de stille hoop, dat hij een nieuw konijn zou krijgen, maar niets geen enkele reactie. In plaats van een konijn, een ijs-konijn.

We kennen de verhalen van paters die in Rome studeerden, waarvan een van de ouders op sterven lag en de betreffende pater verboden werd naar huis terug te keren. Je was in dienst van de kerk en niet van je familie? Of anders geformuleerd alle banden moesten verbroken worden, hoe pijnlijk dat ook was? Of je moest je onderdanig tonen aan een wreed gezag, zogenaamd gehoorzaamheid tonen? En dit alles onder de titel Christelijk?

Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld, zei Jezus met andere woorden: hij erkende geen wereldlijke machtsverhoudingen. Hij wilde de harten van mensen veroveren en niet mensen onderwerpen! Het ging om de intermenselijke verhoudingen, onzichtbaar maar wel beleefbaar.

Zestig jaar na dato kwam dit verhaal op tafel tijdens mijn bezoek aan Peter en Peter vertelde mij dat de *Flappie* van Youp van het Hek hem de herinnering aan zijn eigen Flappie had teruggegeven.

Later in het nieuwe jaar werden Peter en zijn vriend Jan weggestuurd van Ravensbos, omdat ze betrapt waren op het roken van een sigaret op de WC van de slaapzaal. De hulpprefect had ze van buitenaf in het raam zien zitten en had dat aan pater overste gemeld. De volgende dag in de eetzaal na de ochtendmis waren alle paters aanwezig en klonk het tafel-belletje van pater Overste. Doodse stilte, iedereen voelde dat er iets stond te gebeuren. De overste vroeg of Peter en Jan wilde opstaan en vervolgens kregen ze in alle openbaarheid een donderpreek over zich heen in verband met het roken op de WC. Pater overste eindigde zijn preek met de directe verwijdering van Ravensbos voor Peter en Jan. Wij andere studenten op Ravensbos hebben ze niet meer gezien en konden geen afscheid nemen. Banden werden verbroken.

En werden de zaken financieel netjes afgehandeld? Een andere student die na 6 jaar aanwezigheid halverwege het studiejaar vertrok, daarvan moest zijn moeder hoog op de poot spelen om het restant geld terug te krijgen.

Na de reünie van 2010, 50 jaar later, bleek dat de hulpprefect die aangifte gedaan had van het roken door Jan en Peter, zelf een misbruiker was geweest van beide weggestuurde leerlingen.

De klacht ingediend door Jan bij de commissie Deetman werd met steunbewijs, omdat de ontuchtpleger net twee weken na de reünie gestorven was, gegrond verklaard. De congregatie van de paters Oblaten erkende de klacht en bood excuses aan. En Jan werd samen met een tweede klacht die ook gegrond werd verklaard tegen een latere bisschop, schadeloos gesteld.

Dat Peter een echte dierenvriend was en is bleek tijdens mijn bezoek aan Peter. In de wei voor zijn huis liepen twee herten en twee geiten. Zijn herten en zijn geiten. Konijnen heb ik niet gezien.